ANUL VI.-No. 24
15 Octomvrie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar
şi în Românul necinstit şi înstrăinat!“

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redacto responsabl: D Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

ANUL VI. — Nr. 24

Cluj, 15 Octomvrie 1930

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"

Chestionar de actualitate

Cum propagandă temeinică se face stăruind asupra aceluiaş adevăr incontestabil şi deci repetându-l, spre a-l infiltra adânc în conştiinţa publică, socotim că servim cauza dreaptă, căreia ne-am închinat activitatea politică, reproducând articolul de mai jos, apărut în această revistă, numărul din 15 Maiu 1927:

In tratarea chestiunii jidoveşti, atât de vastă şi cu atâtea laturi, se impune din când în când o recapitulare. Această operaţie este menită să concentreze mai puternic în atenţia cetitorului punctele de căpetenie ale acţiunii iudaice, ţinându-l treaz şi îndemnându-l la reacţiune în faţa pericolului crescând.

La întrebările ce se înşiră mai jos, răspunde nu autorul acestor rânduri; el numai înregistrează cu fidelitate glasul istoriei. Zic, cu fidelitate. Dacă contestă cineva exactitatea răspunsurilor date, e învitat să binevoiască a-şi formula obiecţiunile. Poate fi sigur, că încordarea cerută spre a combate cele mai jos arătate, nu va rămânea fără efect: imediat i se va da dela tribuna acestei reviste lămuriri, care exclud orice îndoială.

PRIMA INTREBARE. Cine este „duşmana societăţii" actuale?

Răspunsul: Francmasoneria, condusă de Jidani. Afirmaţiunea este atât de exactă la întrebarea precis pusă, încât dela înălţimea Vaticanului s'a ridicat glasul de mulţumire al Papei Leon XIII către scriitorul Paul Rosen, autorul cărţii, „L'Ennemie sociale" (Duşmana societăţii), fost căpetenie francmasonă, spre a i se exprima gratitudinea pontificală pentru actul de curaj de a fi desvăluit adevărul. Scrisoarea datează din 7 Iulie 1890; este concepută în următorii termeni, tradusă de subsemnatul din cuvânt în cuvânt după textul latinesc [1]).

„Fiului nostru iubit Paul Rosen, la Paris. Papa Leon XIII".

„Fiule iubit, Sănătate şi Binecuvântare Apostolică. Impreună cu scrisoarea ta respectuoasă Ni s'a adus un exemplar al cărţii tale de curând apărută, întitulată „L'Ennemie sociale", prin care ţi-ai propus, precum am aflat din scrisoarea alăturată să descoperi sfaturile şi faptele acelor oameni nelegiuiţi, cari, adunaţi în societăţi clandestine, aduc pieirea Bisericii şi a Statului (consilia et opera detegere impiorum hominum, qui in coetus clandestinos coacti, ecclesiae reique publicae moliuntur exitium).

„Favoarea ce Ne ceri, de a Ne dedica opera ta, ţi-o acordăm bucuros, căci ne este cunoscută silinţa ta de-a apăra religia şi între alte dovezi, mai ales statornicia cu care combaţi pe duşmanii credinţii şi ai pietăţii, desvăluind înşelăciunile şi relele lor.

„Dorind deci ca toţi oamenii, nu numai catolicii, să aibă aceeaş groază pentru fraudele şi relele lor, cum îi urmăreşti tu cu deplină dreptate, rugăm pe Părintele luminilor să-ţi hărăzească darurile bogate ale adevăratei înţelepciuni şi Noi îţi împărţim ţie şi alor tăi, cu toată dragostea, Binecuvântarea Apostolică, mărturie a iubirii noastre părinteşti.

Dată la Roma, lângă Sfântul Petru, în ziua de 7 Iulie 1890, în anul al XIII al Pontificatului Nostru

LEO P. P. XIII".

In ce priveşte conducerea jidovească a Francmasoneriei, vezi documentarea acestei afirmaţiuni în articolul subsemnatului „Despre Francmasonerie" apărut în „Infrăţirea Românească" din 1 Februarie 1926.

ALTĂ INTREBARE. De unde a pornit strigătul de luptă sălbatică în timpul marei revoluţii franceze: „Cu maţele ultimului popă să spânzurăm pe ultimul dintre regi"? („Avec les boyaux du dernir des prêtres étranglons le dernier des rois").

Răspuns: din oficina francmasonă, influenţată de ordinul Iluminaţilor, creiat de Jidanul *Weisshaupt,* care în scrierile lui destructive se ascundea sub pseudonimul *Spartacus* [1]*).* Alegerea numelui desvălue intenţia Jidovului: după cum *Spartacus,* şeful bandei de sclavi a încercat în ultimul secol păgân să răstoarne prin foc şi sânge ordinea societăţii romane, tot astfel semitul Weisshaupt (1748—1830) s'a străduit prin conspiraţii clandestine să răstoarne fundamentele societăţii moderne: biserica şi monarhiile hereditare. De astfel pseudonimul ales este atât de sugestiv, încât partidul revoluţionar, bolşevic, care a încercat să pună mâna pe putere în Germania în iarna 1918—19 se numea partidul *spartachist.*

ALTĂ INTREBARE. Cine a proclamat lupta de clasă ţintind la învrăjbirea societăţii şi distrugerea ei?

Răspuns: Jidanul Karl Marx, în faimosul manifest din 1847.

ALTĂ INTREBARE. Cine a asasinat cu revolverul pe ţarul Nicolae II, cu întreaga lui familie în Iulie 1918?

Răspuns: Jidanul Iankel Iurowski [2]).

ALTĂ INTREBARE: Cine a comis la 8 Dec. 1920 atentatul dela Senat?

Răspuns: Jidanul comunist Goldstein, omorând pe episcopul Radu, pe ministrul Greceanu, şi rănind pe episcopii Nifon, Ciorogariu, Generalul Coandă şi senatorul Spiru Gheorghiu.

ALTĂ INTREBARE: Cine a incendiat pirotehnia armatei dela Cotroceni?

---

[1]) Vezi „Protocoalele Inţelepţilor Sionului", trad. de I. I. Moţa, Orăştie pag. 239—41.

[1]) Cf. N. Deschamps. Les sociétés secrites. Paris 1882. Tome I, pag. 9 şi următoarele.

[2]) Vezi studiul lui *C. Sarolea,* profesor la Universitatea din Edimburg, publicist politic, cu renume european, întitulat: *Ce que j'ai vu en Russie soviétique din 1924,* de care ne-am ocupat în articolul *„Presimţiri urâte"* publicat în *Infrăţirea Românească* din 1 Dec. 1926.

Răspuns: Tot un Jidan. Iată ce cuprinde ziarul „Universul" din 15 Iunie 1925 cu privire la această chestiune:

„D. M. Gardin, american, care a stat 4 ani la Moscova, unde a avut strânse legături cu cercurile bolşevice, scrie în ziarul „New-York Herold" următoarele: Cunosc personal pe autorul diabolicei isprăvi dela Pirotehnia din Bucureşti. El este american-român; şi mi-a povestit detailat isprava sa. Ştiu pozitiv că teribila catastrofă dela Pirotehnie este opera agenţilor guvernului sovietic".

Aşa zisul „american român" nu poate fi decât un jidan, în slujba sovietelor. Dacă nu este exact, să binevoiască să-şi publice raportul comisia de anchetă, sub preşedinţia generalului I. Popovici, fost guvernator al Basarabiei timp de cinci ani.

ALTĂ INTREBARE: Cine a fost instrumentul de jefuire sistematică şi opresiune în mâna Neamţului cotropitor din 1916—1918 în teritoriul ocupat?

Răspuns: Jidanii.

Cine se îndoieşte de exactitatea răspunsului, să binevoiască a citi cartea lui Arhibald, întitulată: „Porcii".

ALTĂ INTREBARE: Cine prăpădeşte cu alcool sănătatea populaţiei noastre rurale?

Răspuns: Cârciumarul jidan.

Cine se îndoieşte de adevărul acestui răspuns, să citească broşura S. S. Patriarhului Miron, întitulată „Impotriva beţiei", reprodusă în „Infrăţirea Românească" din 1 Noemvrie 1925.

ALTĂ INTREBARE: Cine a otrăvit după răsboiu sufletul partidelor noastre politice şi a rătăcit opinia publică, răsturnând ierarhia valorilor în paguba conducerii statului?

Răspuns: Doi factori jidoveşti: „anumita presă" şi finanţa, semănând materialismul lipsit de orice scrupule, corupţia administraţiei şi terorizarea politicianilor întovărăşiţi cu Jidanii.

ALTĂ INTREBARE: Cine bârfeşte sistematic România în străinătate?

Răspuns: Jidanii.

Nimeni nu pune la îndoială exactitatea acestui răspuns. In el răsună glasul istoriei noastre contimporane dela 1866, când Jidanii au prins glas universal prin înfiinţarea Alianţei Universale israelite, până în clipa în care scriu aceste rânduri. De câte ori au urmărit dobândirea unui folos din partea României au calomniat-o amarnic, făcând atmosferă contra noastră. O dovadă sdrobitoare, un *corpus delicti* care învederează toată infamia sufletului iudaic, rezultă din fiecare pagină a cărţii scrise în prima jumătate a anului 1918, întitulată *„Die Iudenfrage in Rumänien"* de *I. M. Cargher*, apărută la Berlin în colecţia *Kriegspolitische Einzelschriften*. Ascultă, domnule cititor, tonul bârfirii jidoveşti! Traduc primele două aliniate din introducere, ca să-ţi poţi face o idee despre ce poate cuprinde restul publicaţiunii menţionate:

Această scriere trebuie să trâmbiţeze în toată lumea jalea unui sfert de milion de suflete omeneşti, adânc robite, strivite fără milă şi groaznic urmărite, cari luptă amarnic pentru a trăi. Această scriere aduce o plângere şi o acuzare; lumea trebuie să judece şi să condamne.

„Din timpurile de teroare ale lui Antioh Epifanes, puţine ţări au mai fost, în cari Jidanii au avut să poarte atâta suferinţă şi mizerie, ca în România; această scriere trebuie să deschidă o privire cutremurătoare asupra tratamentului şi înjosirilor la care sunt supuşi Jidanii în România. Din faptele reproduse după realitate şi în mod conştiincios se ridică către lumea cugetătoare un strigăt sguduitor până la măduva oaselor al celei mai adânci desperări (ein markerschütternder Aufschrei tiefster Verzweifelung"). Dar nespusele chinuri sufleteşti ale sutelor de mii de jidani români, cari în dispreţul oricărui drept şi a oricărei legi, în dispreţul dispoziţiilor tratatului dela Berlin, în dispreţul tuturor cerinţelor omeneşti de progres, sunt torturaţi cu o cruzime bestială până la moarte şi nimicire, pentru aceste chinuri limba omenească nu are putinţă de exprimare".

Mă opresc aici cu citatul, fiind suficient ca orice bun Român să cunoscă frazeologia pătimaşă, apocaliptică, în care se îmbracă bârfirea jidovească la adresa ţării, care nutreşte şi îmbogăţeşte actualmente 3 milioane de paraziţi din neamul lui Cargher.

Incheiŭ chestionarul cu o întrebare adresată dtale, domnule cititor: Faţă de aceste mărurisiri ale istoriei, tot nu crezi că trebuie să faci propagandă antisemită împreună cu toţi din jurul dtale?

I. C. CĂTUNEANU.

„Cenzura cărţilor jidoveşti în timpul lui Mihail Sturdza".

Acum 33 de ani, *(în 1897)*, fruntaşii jidovi de pe pământ, adunaţi la Congres în oraşul *Bazel* din Elveţia, au hotărît cum să procedeze, ei ca „Neam ales", să ajungă deasupra celorlalte popoare.

In procesele verbale ale şedinţelor, între cele multe zic: *„Există în mâinile statelor moderne o mare forţă destinată ca să provoace schimbarea opiniunii printre popoare: aceasta-i Presa... Statele însă n'au ştiut profita de această forţă şi ea a căzut în mâinile noastre... Graţie ei ne-am câştigat o mare influenţă... şi ne-am adunat aurul în mâinile noastre* [1]).

Este adevărat că prin presă jidovimea a buimăcit lumea de cap.

Proverbul zice, că boul se leagă de coarne şi omul de minte. Jidovimea a legat minţile unei mulţimi de neisprăviţi prin puterea presei

Prin presă şi prin cărţi, chiar ei, unii pe alţii, se sugestionează şi se întreţin mereu în acel satanic zel de a stăpâni şi conduce popoarele (ce stau cu braţele şi gândirea leneşă).

De când am primit pe aceşti pui de năpârcă, ce-i alăptăm şi-i ocrotim cu atâta mărinimie la sânul cald al acestei ţări, ne-au arătat de nenumărate ori colţii lor de vipere otrăvitoare, dar noi încă şi azi îi gogolim şi-i ţinem strânşi la piept. Dela început chiar, de când s'au târât între ocrotitoarele noastre hotare, neîncetat şi-au proclamat superioritatea şi dreptul lor de a ne stăpâni. Aceasta ei o fac după lege, căci legea lor le spune: *„Dumnezeu a dat Jidovilor putere peste averea şi sângele tuturor popoarelor"* [1]).

Pentru aplicarea acestui precept al legii, Jidovii, printr'o tactică perfidă, s'au instruit reciproc prin editarea unei mulţimi de cărţi, menite să ajungă numai în mâinile si-

[1]) „Protocols". Procès-verbaux de réunions secrètes des Sages d'Israël. Edit. „La Vieille de France", Paris 1920. C. III, p. 21.

[1]) Prof. Aug. Rohling „Jid. Talmudist" pag. 52.

gure ale neadormiților străjeri ai diabolicei legi, cari apoi în sinagoge pun în curent pe ceilalți ucenici ai lui Iuda, de isprava ce au să o facă față de isprăvile ucenicilor lui Christos.

In *„Dosarele censurii în Moldova“* dela *Academia Română* și în cele dela *Arhiva Statului* din Iași, după un studiu interesant făcut de *Radu Rosetti* și publicat în *Analele Acad. Române* (Seria II Tom. XXIX 1906—1907. Memoriile sect. istorice), apare în lumină faptul, că jidovimea în toate timpurile a uzat de arma cărții, prin unele ca să distrugă tot ce nu favorizează realizarea imperiului jidovesc (ca „Minciunile Convenționale“ ale jid. Max Nordau), iar prin altele ca să întrețină *„fanatismul cel mai sălbatec și cel mai neîmpăcat ce împinge pe cetitorul acestora la o ură și dispreț pentru tot ce nu e evreu“* [1]).

Mulțimea cărților evreești primejdioase pentru Stat și Legea creștină, cărți cari au pătruns mai ales în Moldova prin toate punctele graniței, l-au făcut pe *Mihail Sturdza* să numească *în 1843* un censor al acestora. Sturdza a însărcinat cu cenzura acestui soi de cărți pe un evreu botezat chiar de el, căruia cu acest prilej i-a dat și pronumele de *Mihaiu* adăogând numele românizat de *Vitlimescu.* S'a pus apoi sub direcția și supravegherea Arhiereului *Filaret Scriban.* Vitlimescu și-a îndeplinit cu zel funcțiunea, fapt pentru care a avut multe de îndurat din partea foștilor săi frați de sânge și lege. Cunoștea limba evreiască bine, căci în dosare nu se găsește nici-un act prin care s'ar dovedi neexactitatea tălmăcirilor lui. Osteneala censorului o complica mult și faptul că acestea cărți *„existau în mai multe edițiuni, fiind tipărite unele în Rusia, în Germania sau în Austria, altele la Ierusalim“. Apoi cele tipărite în țările unde exista censura aveau fiecare câte două edițiuni: una vândută pe față, purtând viza censurii și care fuse curățită de frazele ofenzătoare..., și alta vândută Evreilor pe furiș, fără viza censurii sau cu o viză obținută în chip fraudulos și neexpurgiată...*

Operele în chestiune despart omenirea în două categorii deosebite: *Evreii* și *neamurile lumii.* (Aceste din urmă, adică aproape toată omenirea sunt puse afară din lege față de minoritatea infimă alcătuită de Evrei).

Aceștia, dobitoacele și paserile lor, sunt însemnate cu un semn sfânt, spre a se deosebi de „neamurile lumii“, cari se trag dintr'un duh necurat.

Jidovii sunt *„duh viu“* și au *„suflete sfinte“*, iar „neamurile lumii“ sunt din „duh stâng și spurcat...

Este cu drept ca toată averea neamurilor lumii să fie iertat jidovilor a o lua în orice chip s'ar putea.

Dumnezeu să grăbiască a „adăpa pe Evrei din grăsimea (averea) neamurilor (goim)“.

Acel ce ar da în iveală greșelile unui Evreu *„este slobod a se ucide peste tot locul unde s'ar afla“*, chiar numai dacă a zis că voiește a trada pe un Evreu sau averea acestuia.

Evreul care a trecut la legea creștină trebuie ucis, dacă se poate fățiș, iar de nu se poate, *„să se încunjure de tot felul de năpăști, prigonindu-se până la moarte“*, și *„cel ce se va sili mai întâi ca să-l ucidă va săvârși o faptă bună* [1]).

Astfel de învățături extrase din cărțile lor talmudice alcătuiau timp de veacuri hrana spirituală a acestei populații, care și azi își păstrează acelaș fanatism strâmt și plin de ură, adus din ghettourile în cari petrecuse în evul mediu.

Cu tot zelul de neofit al lui Vitlimescu, de a împiedeca desfacerea în țară a acestor criminale cărți, aproape totdeauna cenzura era înșelată și pentru fiecare transport de cărți oprit de ea, zece pătrundeau în țară și conținutul lor era împrăștiat printre Evreii din sate și târguri [2]).

Negustorii de cărți alergau: unii la cesaro-crăiasca *„Agenție“*, alții la împărătescul rosienesc Consulat“ pentru a cere protecția împotriva lui Vitlimescu și Consulii nu lipseau să intervie la Secretariatul de Stat pentru protejații lor, ceeace complica lucrurile și mai mult.

Altădată mai intervenea câte un rabin pentru a declara că cărțile incriminate de Vitlimescu erau absolut inocente și că censorul este *„fără nici o invățitură sau științi“*, face *„numai zadarnică supărare atât norodului cât și ocârmuirii“* și *„caută zadarnic bucluc“*, sfătuind pe Secretariat să pue altul cu idee și științi“ [1]).

Sub domnia lui *Grigore Ghyka,* Vitlimescu, ridicat la rangul de Stolnic, este însărcinat și pe mai departe cu censura cărților evreești.

In anul *1853,* pe timpul ocupațiunii rusești, sosește o ladă cu cărți evreești. Vitlimescu le declară „potrivnice regulelor censurii“ și referă să le sloboadă.

Consulatul rusesc, după stăruința Evreilor, arată Postelniciei că opunerea lui Vitlimescu nu este întemeiată, deoarece în Rusia circularea acestor cărți este învoită de censura rusească. Bazat pe aceasta Postelnicul deasemenea permite slobozirea cărților. Vitlimescu arată într'un raport că cele mai multe din cărțile incriminate nu sunt învoite a circula nici în Guberniile Rusiei, decât cu condiția de a se scoate din ele file întregi. *„Iar cât pentru feliul unora din acele cărți, eu după știința ce o am de limba evreiască și după curățenia cugetului... fără nici o sfială le declar vătămătoare și desfăimătoare atât religiei ortodoxe cât și Imperiei rusești. Și de nu va fi deajuns încredințarea mea întru aceasta, se poate ridica toată îndoirea prin cercetare de către o comisie nepărtinitoare, precum de pildă Preasfinția Sa Episcopul Scriban, Reverenția Sa Alexandru I, Benes, misionarul englez etc.* (și D. Birman, un prozelit protestant și negustor bătrân), *și dovedindu-se arătările mele neadevărate, sunt gata a mă supune osândei“* [2])

Dupăce arată că unele din citatele cărți lovesc adânc în dignitatea nației, religiei și chiar a Guvernului otoman, și cu toate acestea dacă Secretarul va împlini cererea Consulului *„fără mai departe cercetare, cu lacrimi în ochi îl rog să binevoiască, de a slobozi deadreptul citatele cărți, fără a. mă îndatori în cazul de față, ca șef al censurii, la o conlucrare ce, ca creștin mă asuprește în cuget și îmi aduce o adâncă mâhnire în sufletul meu“* [3]).

Nu este pusă rezoluția pe acest raport, dar este sigur că Postelnicul n'a supus cărțile confiscate la cercetarea comisiei propusă de Vitlimescu. Cărțile vor fi fost slobozite cu sau fără conlucrarea nenorocitului censor, conform dorinței atot puternicului Consulat.

Comunitatea evreească din Iași a voit să profite de această întunecare a trecerii lui Vitlimescu, spre a-i da o lovitură în urma căreia să

[1]) Analele Acad. Rom. Seria II, Tom. XXIX 1906—1907. Mem. Secț Ist. „Despre Censura în Moldova“ de Radu Rosetti, p. 474. Studiu după care referez cele ce urmează.

[1]) Op. cit. pag. 474, 475.

[2]) Op. cit. pag. 483.

[1]) Op. cit. pag. 480.

[2]) Op. cit. p. 479.

[3]) Op. cit. pag. 484.

fie scăpată de nesuferitul lui amestec. Ea a dat Sfatului Ocârmuitor o lungă și virulentă jalbă împotriva censorului.

Această jalbă, așternută într'o limbă pe cât de necorectă, pe atât de puțin coloră, începe prin a arăta că „*toate națiile viețuitoare în acest Principat au fost tolereite și sprijinite cu apărarea guvernială în neatingere nu numai a religiei... dar și chiar drepturile firești a societăților pe rezonate întreprinderi și primite urmări*". Apoi urmează zicând că „*nația evreiască ce cu atâta indiferență își păstrează dogmele religiei în neatingere ... se vede bântuită, maltratată și calomniată de o singură făptuire a unui rău cugetător, anume Stolnicul Vitlimescu*" ... „*De pildă când a văzut că enfluența sa nu poate inrâuri în acestPrințipat a ne ponegri și a ne arunca în ura Guvernului, și-a întins a sa cutezare, precum ne-am înștiințat, mai departe, arătând Inaltei a Porții Impărăției că noi ne-am fi rugând în școlile noastre pentru neisbutirea Inaltei Porți la înțeleptele sale planuri*".

Comunitatea apoi jeluitoare roagă pe Sfat „*să se milostivească asupra existenței noastre până acum atât de pașnică și să ne scutească de mai departe arbitrarități ... scutindu-ne de înrâurirea sa în toată relația cu religia noastră și cu noi*".

Lovitura comunității evreești fu pe punctul de a isbuti. Jalba era iscălită de bancheri bogați, printre cari vestitul *Leiba Kahane*, oameni cu trecere, cari aveau în lăzile lor iscăliturile multor boieri. Prin rude, prieteni, și clienți de ai membrilor Sfatului, ei știură să convingă pe aceștia că Vitlimescu era un fel de membru fanatic care legându-se înzadar de Evrei, da loc la necontenite turburări și nemulțumiri. Cererea comunității mai fiind, probabil, sprijinită și de Consulatul rusesc, Sfatul hotărî a „*depărta pe numitul fără mai multă prelungire și a alege pe altul, în locu-i, ca să răspundă în misia sa în mărginire numai a datoriei sale*".

Vitlimescu și-ar fi perdut fără îndoială postul, dacă nu ar fi intervenit în favorul său, șeful sub care a fost pus *Arhiereul Filaret Scriban*. Arhiereul Filaret se adresă Sfatului Cârmuitor pentru a declara că Vitlimescu, dat sub direcția lui „*și-a îndeplinit datoriile cu sfințenie, dar și cu neadormită priveghere a apărat de înrâuririle molipsitoare ce de câtva timp au început a se ivi din partea nației evreești* ... Firește, au trebuit să ațâțe ura ei asupra D-sale țenzorului și cu atât mai vârtos, văzând că sub priveghierea D-sale nu poate folosi o abuzivă țirculare a materiilor religioase cu aceeaș neîngrădită slobozenie cu care ea a inundat comerțul și industria acestui hristianesc popor".

Arhiereul declară că Vitlimescu a lucrat „ca subordonat" al său. Deci cu „tot respectul eu îndrăznesc a-l ruga, pe de o parte ca să binevoiască a păsui rostirea sentinței sale, până ce i se vor supune lămuririle cuvenite, iar pe de alta *a nu lipsi pe iscălitul de cursul lucrărilor unui asemenea obiect care îl privește oficial și religios*" [1].

In urma acestei intervenții Vitlimescu își menține postul de censor, urmând goana împotriva cărților evreești periculoase cu aceeaș aprindere și cu acelaș zel. Acest zel l-a făcut să între în conflict chiar și cu creștinii. In Martie 1855 îl vedem denunțând pe *Teodor Codrescu* și asociații acestuia, proprietarii tipografiei „Buciumul Român", pentru tipărirea unei cărți evreești, neînvoită de censură și conținând „huli" împotriva religiei creștine. Codrescu însă se prezintă Secretarului cu manuscrisul, care purta autorizația de publicare, dată de Postelnicie în 7 Mai 1854.

Postelnicul (Beizadea C. Ghyka, fiul Domnitorului) indignat de acuzația lui Vitlimescu referitor la cartea publicată de Codrescu, îi arată în termenii cei mai aspri nemulțumirea sa.

1) Op. cit. pag. 485.

In urma acestei rezoluții a Postelnicului, rapoartele lui Vitlimescu până atunci atât de numeroase, se fac tot mai rari [1]. Toate acestea pentrucă acest neam „urgisit de Dumnezeu" nu s'a odihnit până nu și-a realizat criminalele sale planuri, mergând până acolo încât au făcut de s'a suprimat total censura și Censorul Vitlimescu, zelosul crainic al adevărului, prin puternicii Cârmuirii, a fost izolat total din viața publică și a fost constrâns a trăi retras câștigându-și doar pâinea de toate zilele crescând viermi de mătasă..

Istoria se repetă. Trăim și azi vremi triste, când solitorii adevărului, binelui și ai dreptății, prin politica lui Izrael sunt depărtați dela Tribuna Neamului. Aceasta-i politica de veacuri a „Paianjenului jidovesc, care astfel își țese pânza, încât prin smăcul ce-l pune, zugrumă orice sentiment creștinesc și național din sufletul mulțimii de inconștienți. In creerul și vinele acestui obidit popor, din timp în timp svâcnește conștiința și revolta de a se emancipa sub cruda tiranie jidovească.

Politica țesută de „Paianjen", prin care de atâtea ori ni s'a tăiat aceste aspirații legitime, azi deja este ruptă de către un grup de mari Eroi ai Neamului, de glasul cărora de vom asculta și de-i vom urma, o să scăpăm din cursa vrăjmașilor.

V. Ch Maramureșanul.

1) Op. cit. p. 486.

Jidanii din Basarabia terorizează funcționarii.

Guvernele văd și tac ... de frică?

Obrăznicia jidovească de peste Prut, a ajuns la culme. Jidanii-comuniști, ajutați de cozile de topor din Guverne și de presa Rusă-Jidănească-Comunistă, precum și de ziarele din „Sărindar", terorizează pe funcționarii Statului, cari nu sunt pe placul lor.

Voi arăta câteva cazuri, din multele ce sunt, pentru a cunoaște opinia publică, adevărata stare în Basarabia și a-și da părerea dacă mai poate dura mult această dominație jidovească:

Guvernul Național-Țărănesc (mai bine ar spune național-jidovesc) cum a venit la putere a început să samene „Libertatea", libertate fată de Jidani, căci creștinii nu s'au simțit mai liberi ca sub trecutele guvernări, aceste lifte-jidănești au pornit la lucru. Parte pe terenul comunismului, parte pe drumul de acaparare a tot ce este creștinesc și cu toții în decomun acord, pentru sabotarea intereselor Statului Românesc.

Funcționarii, cari au pus rezistență-legală, față de aceste tendințe jidano-comuniste, au fost luați în primire de ziarele jidănești și în cele din urmă ... și trimiși la plimbare sub diferite pretexte.

Este cunoscut cazul Inspectorului de Siguranță *Zaharie Husarescu*, care a lucrat cu cel mai de-

săvârşit interes deStat pentru stârpirea elementelor jidano-comuniste din Basarabia, a fost mutat, suspendat şi calomniat de presa jidano-comunistă. Pentru ce toată această prigoană? Pentru că nu era văzut bine de trădătorul Stere. Dl. Husarescu nu mai e şeful poliţiilor din Basarabia şi nici stâlpul de granit în contra puhoiului comunist, iar Jidanii-comunişti îşi organizează nucleele comuniste pe toată linia şi când se mai găseşte un poliţist cu curajul de pune la punct aceşti jidani, cari subminează interesele Statului, iată ce i se întâmplă:

Nu demult au fost arestaţi mai mulţi tineri comunişti la *Sguriţa* şi aduşi la Inspectoratul de Siguranţă din Chişinău unde au fost cercetaţi şi dovediţi vinovaţi, presa jidănească, pentru a lua apărarea acestor tineri devotaţi mişcării comuniste, a dat alarma că acei tineri au fost bătuţi de comisarii de poliţie şi maltrataţi până ce au spus că sunt adevăraţii comunişti cari au stingherit ordinea publică, a fost anchetă dela Bucureşti s'a sesizat Parchetul în fine mare pericol „Jidani bătuţi" de poliţie. De remarcat că de câte ori este vorba de un Jidan, toată presa Ruso-jidănească din Basarabia şi cea din Sărindar, începe actvitatea luând apărarea aceluia ce tinde la subminarea Statului.

Este cunoscut faptul când Comisarul de poliţie *Serghie Florescu*, cunoscutul luptător contra comuniştilor, a fost crunt lovit de Jidanii-comunişti cari eşiseră cu steagul roşu spre a manifesta pe stradă, dar presa amintită mai sus, a găsit că tot Comisarul e vinovat fiindcă a intervenit să reprime manifestaţia comunistă şi că trebuia să lase lumea să manifeste în libertate. Justiţia a fost, însă de altă părere, a condamnat, cinci Jidani, la câte un an şi jumătate închisoare.

Tot cu Comisarul Florescu s'a mai petrecut un caz ciudat: Jidanii Averbuch, Grinberg şi Lider, a căror copii erau arestaţi pentru comunism, şi repartizaţi pentru instrucţie la Cab. II, au pus la cale mituirea judecătorului de Instrucţie Ion Vaian, Florescu a prins această mişcare şi a pregătit „Capcana" aşa că în momentul când Jidanii au venit cu banii şi i-a înmânat judecătorului, au fost prinşi de Primul Procuror în unire cu Comisarul Florescu şi daţi pe mâna justiţiei, care i-a condamnat pentru ultraj. (C. P. nu pedepseşte pe mituitor).

De atunci presa locală şi cea din Sărindar, au început campanie contra Comisarului Florescu acuzându-l de diferite nereguli, numai cu scopul de a-l compromite faţă de opinia publică. Este de regretat că s'au găsit şi Români-creştini, cari s'au pus în slujba Jidanilor pentru a da „gata" pe Comisarul Florescu, care şi-a făcut datoria de funcţionar Român.

Funcţionarilor din Basarabia le este frică a-şi face datoria faţă de Jidani-comunişti, pentru motivul că presa îi înjură, iar autorităţile de sus, dacă nu găsesc tot pe funcţionar vinovat, atunci stau şi nu iau nici o măsură contra calomniatorilor.

In Basarabia Jidanii fac ce vor, ei dictează autorităţilor ce să facă şi ce să nu facă. „Dictatură Jidănească". Până când, până când ? ? ?

CORESPONDENT.
— Basarabia. —

Cum fac Jidanii milioanele!

Comerţul, sub toate formele este în majoritate unicul mijloc de viaţă a Jidanilor. Ei au falşificat sensul adevărat al cuvântului „comerţ", care în termeni economici, înseamnă punerea la dispoziţia consumatorului, spre satisfacerea trebuinţelor sale, a tot ce este capabil să-i satisfacă o trebuinţă, înfăptuind astfel circulaţia bunurilor economice. Comerciantul, este acela, care se interpune între producător şi consumator, prin mâinele căruia trec bunurile de consumat, fără nici o prelucrare. El trăeşte adesea numai din specularea acestor bunuri de consumaţie, pe care o anumită categorie de comercianţi, le falşifică — prin diferite mijloace şi metode, — care prejudiciază sănătatea consumatorului.

Este cunoscut tuturor, efectul spirtului metilic, întrebuinţat în falsificarea vinului. Toate măsurile legale sunt fără efect în faţa beciurilor misterioase, care au devenit adevărate pivniţe-laboratorii, unde se prepară otrava cu care se distruge sănătatea poporului român. Zilnic citim în ziare cazuri mortale, ori paralizii — ca pierderea vederii — în urma consumului de vin falsificat cu spirt metilic. O statistică exactă şi cinstit întocmită pe întreaga ţară, de cazurile mortale, provocate de spirtul metilic, ar da un procent îngrozitor.... Dar cine are vreme să se ocupe de asemenea lucruri, de interes general-naţional?....

In vreme ce jupânii îşi umplu tejghelile cu banul agonisit din greu de ţăranul român, satele se pustiesc tot mai mult, copiii se răresc în sate, iar gospodăriile pustii, se vând la mezat de cămătarii jidani, care iau locul plugarilor şi păstorilor români. Vreţi dovadă? Maramurăşul, este icoana fidelă de ce va deveni România Mare de azi, mâine!....

Vor spune poate sociologii, că este lupta naturală dintre indivizi, pentru existenţă. Da!

— Nu însă o luptă loială şi cinstită!

Mijloacele de îmbogăţire, parvenire şi speculă, sunt infinite pentru Jidani. Ei concurează, mituesc, speculează, peste tot uniţi, solidari şi cu ajutoare financiare din'năuntru şi din afară. Pentru Români sunt inexistente asemenea mijloace; dacă încearcă să le aplice, din lipsă de obişnuinţă, dă greş.

Iată câteva exemple de practică jidovească:

1. — La toate licitaţiile publice de furnituri — de orice natură — la Stat, Judeţ, Comună, Armată şi Instituţii, Jidanii parvin înaintea Românilor, obţinând adjudecări de licitaţii pe seama lor. Cum?

Prin unul din mijloacele de mai sus. Mai adesea, de conivenţă între ei, sub sau supra licitează, apoi când unul de al lor obţine licitaţia, ceilalţi se retrag, primind în schimb filodorma aranjată anterior.

Aceasta în cazul când n'au aranjat alte combinaţii mai sigure, mai rentabile.... Exemple, întâlnim zilnic, în viaţa practică.

2. — Dacă afacerile, comerciantului sau fabricantului jidan, merg ceva mai greu, pentru a deveni curând milionar, sau dacă împrejurarea este favorabilă, (o mică atmosferă de criză economică) falimentul este gata. Aranjarea lui este atât de dibace, că peste puţin timp, falitul Jidan, sub alt nume, sau al soţiei, deschide o nouă întreprindere mult mai mare ca cea anterioară.

In caz că situaţia nu este favorabilă falimentului, se recurge la

foc care este radical. Asigurare şi apoi foc. Ex. destule: la Galaţi zilnic. Unul, petrecut la Iaşi în str. Uzinei No. 68, proprietatea d-lui Lupu Natanzon, la 21 August c. este destul de elocvent. Prăvălia goală, dar asigurată pentru 200 de mii de lei, a fost umplută cu lăzi goale stropite cu gaz şi cu cutii de conserve goale. In ziuă a simulat plecarea de acasă în Basarabia şi în urmă a dat foc.... Intâmplarea a făcut ca alături să locuiască un Inspector de poliţie, care a fost avizat imediat, luând primele măsuri pentru stingerea focului. Ancheta a stabilit vinovăţia d-lui Natanzon, care a şi fost arestat.

In acelaş fel se procedează în majoritatea cazurilor de *„incendiu comercial“*. Când planul nu reuşeşte, Jidovii intră la închisoare.

Ce bine ar fi, pedeapsa cu munca silnică pentru toţi aceşti incendiatori sociali; ba chiar pedeapsa cu moarte, s'ar impune în cazurile flagrante, când te gândeşti că pe urma unui asemenea foc, rămân zeci de familii pe drumuri şi fără nici un adăpost.

3. — Obişnuit comerciantul Jidan ori industriaşul — şi mai cu seamă fabricanţii de băuturi spirtoase — pentru ca să se înbogăţească cât mai repede, recurg la încălcarea legilor.

O lege care face mult sânge rău Jidanilor cârciumari, este legea repausului duminical. In mod obişnuit săteanul nostru, merge la târg mai mult în zi de sărbătoare. Aceasta fie ca o distracţie, fie din obişnuinţă; pentru el este avantajos în zi de sărbătoare, întrucât mergând la târg, vinde dintru ale lui şi cumpără cele necesare.

De aceasta profită Jidanii, care Sâmbăta stau închişi în sinagogi, iar Duminica, — ziua când tot creştinul ar trebui să fie la biserică — iesein calea goimilor, la marginea târgurilor, dela care cumpără pentru speculă toate cele aduse de ţărani de vânzare.

Un fapt destul de elocvent: din raportul Chesturei Poliţiei Iaşi, No. 15.393—1930, reiese că în intervalul dela *11—17 August* a. c., adică în şase zile, au fost daţi în judecată 26 de contravenienţi la legea repausului Duminical, dintre care numai unul are nume românesc, restul toţi sunt Jidani. Din acest tablou, se poate trage şi concluzia proporţiei în care Jidanii au acaparat comerţul românesc.

Din cele de mai sus se poate vedea cât de uşor fac Jidanii dela noi milioanele, în vreme ce un comerciant Român este concurat şi sabotat, până ce dă faliment. Numai Jidanii ştiu să se sustragă tuturor îndatoririlor, ocolind legile ţării şi de multe ori încălcându-le, cu cinism, în paguba Românilor, *care regresează în aceeaş măsură în care Jidanii progresează.*

G. FĂCĂOARU.
— Iaşi.

Corespondenţă din Germania.

Sub razele Svasticei!

Cu prilejul alegerilor pentru noul Reichstag, din Germania, prevederile noastre, în ce priveşte afirmarea partidului naţional-socialist de sub conducerea lui *Adolf Hitler,* ca al doilea partid puternic din Germania, au fost pedeplin confirmate, prin strălucitul rezultat din ziua de 14 Septemvrie. Succesul lui Hitler a întrecut aşteptările tuturor — chiar şi a conducătorilor antisemiţi.

Jidănimea şi farsorii dela Geneva sunt năuciţi! Citesc mereu ziarele cu rezultatul alegerilor, se freacă mereu la ochi şi tot nu le vine să creadă! O ascensiune aşa de rapidă a unui partid politic — şi mai ales în Germania — este unică în analele vieţii politice mondiale!

Iată bilanţul partidelor politice, din Germania, în 1928 şi în 1930:

Partidul	20 Maiu 1928		14 Septemvrie 1930	
	Voturi	Mandate	Voturi	Mandate
Social-Democrate	9.150.533	152	8.572.016	143
Deutschnationale	4.380.196	73	2.458.515	41
Zentrum	3.601.980	62	4.128.497	68
Comunist	3.262.876	54	4.587.708	76
Deutsche Volkspartei	2.678.532	44	1.576.199	26
Statspartei (Dem.)	1.448.763	25	1.322.608	20
Wirtschaftspartei	1.395.650	23	1.379.359	23
Bayerische Volkspartei	1.154.073	16	1.058.556	19
National Socialişti	809.939	12	*6.401.210*	*107*
Chistl. Nat. Bauern	755.873	13	971.046	16
Volksrecht	133.014	2	245.216	4
Deutsche Bauern	482.210	8	337.347	6
Landbund	327.124	5	180.843	3
Hannoverauer	—	—	148.521	2
Sächs. Landvolk	127.633	2	122.590	2
Konservative Volkspartei	—	—	313.946	5
Christl. Soz.	110.664	—	856.127	14

Iată, iubiţi cetitori şi semnificaţia acestor cifre:

Creşterea numărului de voturi la *comunişti* se explică prin haosul şi mizeria întronată în Germania de către partidele trădătoare şi demagogice. Minciunile înghiţite de 12 ani, mizeria adusă de planurile Jidoveşti Dawes şi Joung, şomajul ucigător, au adus la disperare sufletele slabe, desechilibrându-le moralul şi împingându-le în braţele comunismului.

„Zentrum“ şi *„Bayerische Volkspartei“*, partide confesionale, partidele popilor — cari, ca şi la noi, în loc să-şi vadă de biserică şi de cele sfinte, se ţin de ghişefturi şi de ticăloasă politică de partid, în timp ce Jidanii şi sectele finanţate de ei dărâmă instituţia cu care ei nu sunt întru nimic identificaţi, ba chiar mai mult, ca o culme a neruşinării, sunt chiar membri ai acestor puturoase secte, cum este de exemplu, francmasoneria; aceste partide nu s'au sfiit să dea mâna cu cei cari scuipă crucea şi pe *Cel* pe *Care* ei, preoţii, *Il* slujesc — cu Jidanii, tolerându-i în partid şi punându-le chiar să candideze pe listele lor. Dacă au reuşit întrucâtva să-şi menţină poziţiunile, nu an reuşit, graţie popularităţii lor în massele poporului, ci modului sui-generis de a teroriza sufletele catolicilor. Nu mi-a venit să cred, că în secolul al XX-lea se mai poate face propagandă, ca în evul mediu! Nici mai mult, nici mai puţin,

partidul popilor, amenința înainte de alegeri pe creștinii catolici, că dacă nu le vor da voturile, vor merge după moarte în iad. In sensul acesta au ținut predici în biserică, au lipit afișe electorale scandaloase! Iată conținutul unuia lipit pe poarta bisericii din Berching la Beilugries în Oberpfalz:

„Catolici! Auziți! Voiți, voi, ca în ziua morții voastre, — după alegeri — sufletele voastre să fie în ordine? Atunci, alegeți: Bayerische Volkspartei! Lista No. 8".

„*Deutsche Nationale Volkspartei*" de sub conducerea lui *Hugenberg*, partid aparținând mai mult vechei clase autocrate antebelice, impregnat cu spirit de castă, neîndrăznind să ia atitudine contra Jidanilor și fiind mâncat de lupte intestine, în trecutul Parlament, a trebuit să-și închine steagul în fața mișcării hitleriste.

„*Deutsche Staatspartei*", ieșit din furnizoarea lui *Demokrat-partei* (partidul decedatului Stresseman) și Jungdo, — partid nou, creiat de Jidani, ca o diversiune electorală, a debutat lamentabil și nu are să treacă mult, ca întreaga tarabă de ace și mosoarele politice să dea faliment complect!

„*Partidul social-democrat*", a suferit un evident eșec! Pierderea este mai mare decât 10 mandate, ținându-se seamă că vechiul Reichstag avea numai 491 scaune, iar noul Reichstag numără 577. In vechiul Reichstag avea un procent de $^1/_3$, în noul Reichstag nu mai are decât $^1/_4$, iar dacă s'ar face alegeri noui peste câteva luni de zile, în urma atmosferei creiată de rezultatul alegerilor, n'ar mai avea nici jumătate din mandatele de astăzi.

Pentru *național-socialiști*, aceste alegeri au fost o adevărată sentință a poporului german. Având de luptat cu puterea banului, presei, radio-ului, cu teroarea așa ziselor organe de ordine ale statului, puse toate în slujba partidelor, reușește totuși și numai într'un interval de doi ani, să-și ridice numărul voturilor dela 809.000 la 6.401.000 și pe cel al deputaților dela 12 la 107! Inteligența și energia șefului, ordinea, disciplina și munca fără preget a celorlalți conducători antisemiți, au colaborat la recoltarea strălucitului rezultat. Un exemplu tipic de muncă ni l-a oferit partidul lui Hitler, prin colosala propagandă electorală, care a culminat prin 8.000 întruniri publice, într'o singură zi, pe întregul cuprins al Germaniei! O adevărată lavină! Și nu cu bani subvenționați s'a făcut această propagandă, ci cu sufletul și mizera contribuție materială a fiecărui soldat al mișcării. Toate întrunirile erau cu intrare. Trei, două, o marcă, 0,50 pfenigi, locul! Și nu mai găseai bilete cu 2—3 zile înainte, și chiar cu o săptămână, când vorbia Hitler! Localurile unde vorbeau oratorii antisemiți erau înconjurate cu armată și poliție și nu puteau pătrunde decât fericiții muritori, cari aveau cumpărate bilete din vreme. Valuri de mii de oameni se scurgeau către localul de întrunire. Imediat se improvizau întruniri în alte 3—4 localuri, pentru zecile de mii de cetățeni rămași fără bilete. In întruniri, domnia entuziasm până la delir! Solidaritatea și sacrificiul soldaților mișcării hitleriste s'a văzut și confirmat și cu ocazia cumpărării imobilului pentru stabilirea unui local propriu al partidului. Sutele de mii de membri au contribuit fiecare cu câte 2 mărci la cumpărarea unui splendid palat, așezat în cel mai frumos cartier al Münchenului. *Astăzi, deasupra palatului din Königsplatz fâlfâie un impunător drapel cu svastică!*

Revenind la rezultatul nouilor alegeri și comparând acest rezultat cu rezultatul alegerilor din 1928, ne dăm perfect de bine seama de giganticul pas făcut de Hitler și de strălucitele perspective ale viitorului. 6.401.000 Germani conștienți, înfruntând forțele oculte ale masoneriei și jidovimei, afirmă prin votul lor o nouă voință de Stat, un nou sistem de gândire de Stat, afirmă că muncitorul patriot german, muncitorul cu pumnul ca și cel cu creionul voiește să creieze un al treilea Imperiu, în care Germania să fie a Germanilor!

Cabinetul *Brüning*, format din elemente din centru și dezertorii din partidul lui Hugenberg, este la pământ fiind pus în ridicula minoritate! Mare panică este în Franța ca și la Geneva! Presa italiană jubilează și felicită poporul german de noua directivă imprimată prin alegeri! Dar marele Kahal nu se dă bătut! Pe sub pământ lucrează pe capete! Se pune la cale o coaliție burghezo-marxistă. Această coaliție nu va avea alt efect, decât să grăbească sfârșitul partidelor burgheze și să bătătorească calea spre frânele statului în a lui Adolf Hitler!

Ce mai zic, dobitocii noștri de politiciani, cari considerau o rușine, a te apăra contra pericolului jidovesc, iar pe studenți și, pe conducătorii L. A. N. C. îi împroșcau cu cele mai mârșave invective când azi un popor cu o fantastică cultură și cu un trecut istoric se declară antisemit și când, mâine, acest popor de 70 milioane cetățeni va fi guvernat de un guvern antisemit?

Ca răspuns la strălucitul succes al antisemiților germani, ca *răspuns marei simpatii manifestate de Adolf Hitler pentru mișcarea antisemită din România* și ca răspuns la chemarea lui Hitler din marele lui manifest lansat înainte de ziua alegerilor, chemare, care glăsuește astfel: „Jede Hand, die sich uns in Europa aus gleicher Not und gleicher Gesinnung heraus bietet, wird einst von uns dankbar ergriffen werden" — noi, soldații mișcării antisemite române, strigăm:

Heil Hitler!

CORESPONDENT
— Germania. —

Dacă țăranu-i talpa țării, atunci trebuește salvat!

De o vreme încoace se scrie prin gazetele mari din București, că țărănimea din multe părți își ridică glasul prin adunări contra cametei, care la noi în țară a devenit o boală mai îngrozitoare decât chiar ciuma, — ba s'a înființat și o societate care luptă pentru acel scop numită: „*Liga contra cametei*".

Glasul țăranilor români ridicat în adunările susnumitei „Ligi", în primele întruniri n'a prea fost luat în seamă de către atotputernicii zilei, dar ținându-se astfel de adunări de nemulțumire tot mai des, glasul ridicat de nenorociții țărani, încătușați de către bănci și cămătari, a străbătut și prin ușile căptușite a d-lor miniștri, iar domniile lor prin domnii prefecți, fără mare bătaie de cap, au oprit să se mai țină astfel de adunări, cu toate că ar fi fost mai înțelept să fi oprit pe cămătari să jupoaie poporul, cu 30—60 la sută dobânzi, ba poate și mai mari, după sumele ce s'au fost împrumutat, căci atunci țăranii n'ar mai fi fost nevoiți să alerge la adunări zeci de kilometri.

Eu, ca țăran, încă de câțiva ani am atras atențiunea celor în drept despre cele ce se petrec pe sate, cum cămătarii încoltesc din ce în ce mai cu furie pe bietul plugar; coloanele revistei „Infrățirea Ro-

mânească" îmi stau mărturie, când cu data de 7 April 1927, arăt cum un țăran român, pentru suma împrumutată de Lei 11.000, la 650 zile i s'a făcut socoteală să plătească suma de Lei 36.278.

La 15 Iunie 1927 în coloanele aceleiași reviste am arătat în articolul „Ce fac partidele politice", cum muncitorii români dela Minele de cărbuni din Aghireș erau jefuiți, socotindu-li-se dobânzi de *una sută douăzeci la sută*.

Tot în coloanele susnumitei reviste No. 9, din 1 Martie 1928, am descris pe larg în articolul „Din durerile Maramureșului", cum țăranii români, invalizii, văduvele și orfanii de răsboiu sunt jefuiți fără milă de cămătarii jidani, care le socoteau dobânzi până la 6516 la sută, citiți bine: *Șasemii cincisuteșasesprezece la sută.*

Glasul meu simplu, de țăran, n'a putut străbate zidurile groase ale palatelor ministerelor, iar țăranii români au suportat acele greutăți până au căzut sub povara lor. De ultima lor svârcolire, depe patul morții, liftele fără suflet s'au speriat și au început să sbiere; aleșii națiunii au sărit ca mușcați de șarpe, ca nu cumva pielea subțire a cămătarilor, să intre în mâinile aspre ale țăranului. Pe urma vaietelor jidovești am văzut miniștri și ajutorii lor călătorind ziua și noaptea până colo departe în nordul țării, dar:

Tot hoțul de păgubaș.

Țăranii bătuți, închiși, dimpreună cu conducătorii lor și cu preoții, cari n'au făcut decât să ceară celor mari, să mai slăbească puțin cătușele țăranilor, și să facă să înțeleagă și cămătarii că și răbdarea țăranului are o margine.

Nu tot astfel au pățit-o Jidanii. Deși comisiunea care a făcut anchetă, a stabilit că focul dela Borșa n'a fost pus, ci s'a aprins din lenevia doctorului Jidan, totuși... scriu gazetele, că se va da Jidanilor din Borșa un primajutor de.... Douăsprezece milioane lei din partea Statului.

Dar pe bietul *Vasile Țiplea* invalid din *Ferești*, jud. *Maramureș*, cine-l va despăgubi că a plătit dobândă de 6516 la sută? Aceasta s'a scris de doi ani și jumătate și nu cred să se fi luat nici o măsură contra jupânului Elich.

Ar fi bine ca cei în drept să ia măsuri, cât mai urgent, să nu se distrugă „talpa", căci atunci întreg edificiul se va dărâma.

IOAN L. POTRA
— Cluj. —

Un apel către toți Românii Creștini.

„Ce trebue să știe orice Creștin".

Frate creștine și frate Română!

Inainte de a te apuca de cetit aceste cuvinte, asvârle din inima și din sufletul tău — cel puțin pentru o clipă — orice patimă și orice dor de îmbogățire și negrăbit, gândind cu tot sufletul la viitorul țării noastre, ascultă!

Te-a făcut Dumnezeu om cu ochi cu cari să vezi, urechi cu cari să auzi, gură cu care să vorbești și *creer cu care să înțelegi.*

Trăind apoi la un loc cu alții, vezi multe, auzi multe, vorbești multe și faci multe. Dar... hai să te întreb așa cinstit și gospodărește: Ai băgat deseamă că noi Românii ori cum am da-o, am suci-o, ori cum am învârti-o *tot rău ieșim?* Ai băgat de seamă *că în țara noastră străinii sunt în frunte și Românii în coadă?*

Ai băgat de seamă cum Românii noștri cari prin credință în Dumnezeu au înfruntat atâtea urgii, acum după răsboiu *nu vreau să mai creadă în Dumnezeu?*

Ori unde te-ai duce, ori încotro te-ai întoarce, nu vezi decât beții, certuri, bătăi, omoruri, procese, curvișaguri, copii din flori, boli lumești, hoții, minciuni, schisme, nedreptăți ș. a. Duhul blândeței și iertarea a dispărut din sufletul oamenilor. Dreptate nu-i. *Cine muncește cinstit, moare de foame; iar cei ce numai trântoresc și speculează, au bani, au palate, trăiesc bine și se sparg de grași.* Lumea a uitat învățăturile lui Hristos și toți cu limba scoasă, fug după averi.

Bogăție, bogăție și iar bogăție; iată ținta tuturor. Bogăția e Dumnezeul la care se închină lumea acum și pentru bogăție se fac în lume toate ticăloșiile. Pe deasupra tuturor a mai venit și politica, să mai învenineze lucrurile. Români de un sânge și de-o lege, ba de multe ori chiar frați, sunt într'o dușmănie de moarte din pricina politicei. Pe chestie religioasă iarăș se sfădesc. In țară totul merge numai pe minciună și pe mită. *Vecinii se pregătesc mereu de răsboiu*, ca să ne șteargă de pe fața pământului. In acest timp oare la noi ce măsuri se iau? La noi lumea în loc să se unească și toți uniți să lupte pentru țară, toți fac paradă de naționalism, *dar aproape toți lucră contra, unii cu știință, iar cei mai mulți fără știință.*

Nu trebuie să fi profet ca să vezi un lucru: *Dacă merg lucrurile tot așa și nu se trezește poporul de cap, vom dispărea ca nație din lume.* Istoria lumii arată că în orice țară din lume când s'au întâmplat celea ce se întâmplă astăzi în țara noastră, acea țară — sau mai bine zis acea nație — a dispărut de pe fața pământului.

Ș'atunci te întrebi: 1. Care sunt cauzele care au făcut lumea să devie așa? E natural să te întrebi întâi de cauze, căci ca și medicul; dacă știi cauza răului, știi și leacul. 2. Ce să facem apoi ca să apucăm iarăș pe drumul bun? Iată două întrebări, la care mulți s'au gândit, dar puțini le-au dat de cap. Și pe mine, ca român, m'au interesat lucrurile acestea și de vre-o 10 ani de zile studiez pentru aflarea răspunsului la ceste două întrebări. De 10 ani am studiat fel de fel de *cărți și documente secrete* și din toate am scos deoparte ceea *„ce trebuie să știe orice creștin"* și orice Român cu dragoste pentru patria lui. Toate cele ce le-am aflat le-am strâns într'o carte de vre-o 400 de pagini și intitulată chiar *„Ce trebuie să știe orice creștin"*. Dar fiindcă ceea *ce am scris e numai și numai adevăr*, și nelăudând pe nimenea, mai ales din cei cari conduc țara, nu pot găsi bani ca s'o tipăresc. Ia să fi lăudat un anumit partid, sau oamenii dela cârmă, să fi văzut cum mi s'ar fi pus milioane la dispoziție pentru tipărire, ba și câteva sute de mii pe deasupra ca mulțumită. Dar cu toate că sunt sărac, nu vreau să-mi vând sufletul, nu vreau să-mi vând țara și neamul din care m'am născut. *Cine va citi această carte, va afla cele mai mari adevăruri din lume, va afla cum jidovimea conduce din umbră toată lumea și va afla o mulțime de secrete, care n'are de unde le ști.* Ceea ce spun nu-i laudă, căci trebuie să se știe: Eu sunt creștin și nu Jidan, ca atunci când am de vândut un măgar răpciugos, să spun că-i ca „Bucipalul" lui Alexandru Macedon. In criza aceasta de astăzi, însă, când lumea aleargă cu gura în vânt după parale, e cam greu de găsit aproape un milion de lei ca să tipăresc asemenea lucrare. Mulți, când le-am spus câte greutăți întâmpin cu tipărirea, mi-au spus: „Da lasă-i dracului de oameni, ce-ți bați d-ta capul cu soartea lor? Lasă să și piară dacă-s proști!"...

Eu însă nu mă împac cu judecata aceasta. Cine vede hoțul și nu spune, e ca și cum ar lua parte la hoție; cine vede care-i cauza răului în țară și nu o spune, ca să poată lumea să-și ieie măsurile de apărare, e un trădător; și eu nu vreau să fiu trădător. Vreau cu orice chip să deschid ochii oamenilor și după puterile mele să-i luminez. Ca să pot tipări însă lucrarea, alt chip nu-i, decât oamenii cari vreau să aibă cartea, *să trimeată banii înainte;* cu cari bani se va cumpăra hârtia și se va plăti tiparul. O carte așa de mare costă astăzi cam 350—400 de lei, mai ales că va avea și chipuri.

Eu însă nu vreau să fac nici un gheșeft și de aceea socotind să iasă chiar numai hârtia și tiparitul am fixat prețul 100 de lei. O fi mult și 100 dar de...*nu poți fi și cu slănina în pod și cu curechiul uns;* și cu cartea din care să te luminezi și cu bani în pungă. Ca totdeauna însă când e vorba de dat bani, cititorul mai degrabă se lasă păgubaș de carte.

Indată diavolul vine la ureche și dacă cititorul e tânăr, îi șoptește: „Cu 100 de lei mai degrabă *faci un chef* cu 5—6 sticle de bere". De îi femee, îi șoptește: „Cu o 100 de lei mai degrabă iai niște *cremă și niște pudră* cu care să te faci frumoasă". De-i bătrân, îi șoptește: „Cu 100 de lei mai degrabă iai niște *vinișor* și *niște tutun*". Și iacă așa diavolul mai totdeauna iese învingător. Omul mai degrabă se lasă păgubaș de știință, dar nu se lasă de altele care de multe ori îi strică. Nu-i de mirare dar că e atâta neștiință în poporul nostru, căci el nu vrea să știe, că acel care n'are carte, n'are nici parte. Imi place să cred că cititorul acestor rânduri nu se va lăsa ispitit de gândul rău, ci va trimite cu orice chip. *La urma urmei te închipui că ai perdut 100 de lei.* Cartea e scrisă așa fel cas'o înțeleagă orice om. Tocmai aici e greul mare, de a scrie cărți care să fie înțelese și de oamenii din popor. La noi, aproape tot ce s'a scris, s'a scris — cum zic românii — păsărește. In carte am scris despre următoarele: Istoria Evreilor. Cum au ajuns ei în țara noastră. Credința lor *(Talmudul).* Ce cred jidanii despre Dumnezeu, îngeri, draci, taine, profeți, suflete, rai, iad, Mesia, cum înțeleg ei cinstea și morala în viață, patima lor de bogății, înșelarea creștinilor, camăta, cât prețuesc femeile ș. a. Jom Kipur, Col Nidre, Cappors, Ce cred jidanii despre creștini. Iubirea aproapelui, De ce omoară jidanii pe creștini. Ce fac cu sângele acela, ș. a.

Cahalul (Organizarea jidanilor din lumea întreagă), Excomunicarea Cheremului, Ziariștii din țară. Patimile dintre oameni: băutul, fumatul, hoția, desfrâul, dominația. Condițiile de organizare a omennirei. Pe cine a trimis Dumnenzeu ca să mâtuie lumea, Apostolii, Toate rătăcirile de credință dela Apostoli și până astăzi. *Franc-Masoneria,* cum e organizată, în grade și în toată lumea, secretele ei, filosofia Franc-Masonică, Magia, Ce urmărește Franc-Masoneria în lume, Cum se omoară în Franc-Masonerie, Femeile în slujba Franc-Masoneriei, Cel mai mare servici de spionaj din lume. Asociații subversive (cu gând rău) I. M. C. A., — F. A. S. C. R., — O. D. A. S., — L. D. O., — A. R. P. U. P. E., — Societățile Teosofice, — C. F. S. R., — A. P. R. — S. R. D. — Cercetășia ș. a. Liberalismul, Socialismul, Comunismul, Ce au făcut jidanii în Rusia, *Vestitele Protocoale ale înțelepților din Sion.* Cine pune la cale revoluțiile și răsboaiele dintre creștini, Cine câștigă pe urma lor, Cum luptă jidanii în răsboiu, Cine a pus la cale răsboiul din 1914—18, Cine pune la cale viitorul răsboiu din 1935, Jidanii vânzători decarne vie, Cum înșeală fetele creștinilor și încă alte multemulte lucruri.

După cum se vede, am scris întreaga *doctrină antisemită* ca să se vadă pe ce se bazează lupta contra jidanilor.

Pe zi ce trece, pericolul se mărește, jidovimea năvălește la noi, ne ia putința de trai, ne ia pământul și ne lasă muritori de foame. Ca drept ciudă, arăt câți jidani au venit la noi numai în 5 ani și jumătate: In 1918 au năvălit 116.000, 1919 — 290.000, 1929 — 116.00 1919 — 290.000, 1920 — 418.750, iar în jumătatea anului 1923 pe cât e făcută statistica arată 210.130, ceeace ar face pe anul întreg 400 și ceva de mii de jidani.

Dar cei luați cu teritoriile alipite? Dar cei cari au mai venit de atunci încoace? Dar cei cari se nasc? Dar cei cari vin zilnic de peste Nistru? E o grozăvenie! Și totuși lumea nu se deșteaptă. Ei vin după planul dat de „Alianța Israelită Universală", ca la viitorul răsboiu ce-i pus la cale tot de jidani pentru anul 1935, cu scop de a distruge România, ei silesc să fie mulți, ca să ocupe țara noastră și a lor să fie pe veci. Lumea trebuie să se deștepte de cap, dacă vrea să nu ajungă roabă la jidani: dar deșteptarea nu vine până nu va fi lămurită și lămurirea nu se poate face, până ce nu va citi cărțile scrise de Români curați la suflet și cu dragoste de țară. Lucrul acesta vrea să-l împlinească lucrarea mea. *De aceea rog pe fiecare român să trimită 100 lei, ca să aibă asemena carte. Cine are și vrea, e rugat să trimeată mai multe sute, ca să se poată tipări și mai multe cărți.* Acela va primi înapoi ori atâtea cărți câte sute a dat, ori va primi banii după ce se vor vinde cărțile. *Totodată frate creștine ești stăruitor rugat ca să îndemni pe câți mai mulți oameni vrednici din sat ca să trimită bani pentru această carte.* Cu cât vor sări mai mulți, cu atât cartea va eși în condiții mai bune. *Unirea face puterea și se știe că omul când vrea, face.* Toți acei cari înclină spre bolșevism, cei cari s'au rătăcit de adevărata credință, cei cari își pun capul după politică ș. a. sunt rugați să facă rost de această carte și-l vezi că pentru o dau un sfat: Când te duci la unu și-l rogi să trimită bani pentru această carte și-l vezi că pentnru o așa sumă neînsemnată se lasă mult rugat și tras de mânecă, *lasă-l dracului ticălos!*

Acela nu merită numele de om, care atunci când țara lui e pe marginea prăpastiei, el mai degrabă dă banii pe alte fleacuri decât pentru luminarea minții. *Par'că dacă n'o să dee 100 va fi mai bogat?* Nu. *Dacă va da-o, va fi mai sărac? Iarăș nu.* In speranță că apelul meu nu va întâlni numai de cei cari bagă brânza în ulcior și înting cu mămăliga pe dinafară și nici numai de aceia scumpi la tărâțe și ieftini la făină, mulțumesc tuturor celor cari vor vrea să răspundă la apel și cu deosebită stimă semnez:

GHEORGHE AMANCEI.

P. S. Banii îi trimiteți pe adresa: *Gheorghe Amancei,* com. *Sălciuade-Sus,* jud. Turda.

Veți primi dela mine adeverință pentru primirea banilor.

Ce zice dl prof. N. Iorga?

Cetim în ziarul întitulat „*Naționalul Vâlcii*“, foaie vâlceană a partidului național de sub prezidenția Dlui Prof. N. Iorga, următorul articol publicat în numărrul de Sept. 1930, întitulat

„DRAGOSTE CU DEASILA“

Evreii goniți de sărăcie, de alte neamuri și de revoluția rusească au năvălit ca lăcustele înfometate asupra țării noastre, cerându-ne ospitalitate pentru câțiva ani, după care se vor căra spre Palestina. Cei „câțiva ani“ au trecut de zece dar ei nici gând n'au să plece! Au dat aici de traiu bun, ușor, exploatând pe Români, cărora vor să le arate ei drumul pribegiei. I-am poftit la masă și acum nu ne mai lasă nici firimiturile! Dacă noi acum ducem greu cu ei, dar urmașii noștri cum vor duce-o cu urmașii lor, mai răi ca omizile?

Se știe că pe oaspetele obraznic nimeni nu-l mai poftește la masă, cum nici pe cel care scornește defăimări numelui și neamului, altfel nu se mai socotește om deplin.

Prietenșug cu cel ce te sapă și dragoste cu deasila nu se face. Nu e om acela care, gândindu-se la păcat, cuibărește insectele parazite în haina și cămașa lui. Vrăjmașul cinstit și pe față poate fi stimat fiindcă și el te stimează (te socotește om), dar cel necinstit, ascuns și viclean, nu merită stimă, chiar dacă ar urla, ar zbiera și-ar țipa peste nouă hotare minciunile toate câte-i vin în minte, așa cum fac Evreii noștri.

Pentruce să aibă totdeauna dreptate cel ce strigă și pârește?!? Numai pentrucă strigă? Și numai pentrucă strigând Evreii prin presă aude Liga Națiunilor?

Români, câți mai aveți simț românesc, BOICOTAȚI PE EVREI, pentruca să n'ajungă ei atât de tari încât să ne arunce ei pe noi Românii afară din România! Gândiți-vă la viitorul urmașilor noștri!

Vreți s'ajungă robi Evreilor? Lucrați înainte în slujba lor. Vreți să fie ei, urmașii, stăpâni în Țara Românească? Feriți-vă de lifta ovreiască! Nu cumpărați, nu vindeți, nu le închiriați, nu le arendați nimic Evreilor. Dac'ați urma așa, barem timp de 5 10 ani, ei ar pleca dela noi și copiii noștri vor fi oameni liberi în România! Altfel, vor fi robi ori izgoniți de Evrei!!!“

Ce ziceți domnule profesor Iorga despre conținutul acestui articol? Iată o dovadă cum ideile cuziste pătrund și acolo unde patronii se leapădă de ele ca dracu de tămâie!

Din lupta naționalistă-creștină.

Prin Sălagiu

Domnule Profesor!

In urma conferenței ce-am ținut în *Sanislău* la 29 Sept. a. c. în fața unui public extrem de numeros, am fost arestat ilegal eri 30 Sept. a. c. în *Carei* și adus aici pentru cercetări, cari s'au terminat favorabil, însă cu toate acestea mă miră faptul că nu mi s'a redat libertatea! Dl. Maior de Jand. din Zălău a ordonat escortarea mea la Parchetul Zălău. Nu știu pentruce batjocura aceasta? Faptul nu reclamăabsolut nici un pic de gravitate.

Rog să binevoiți a da publicității conținutul prezentei, cum și articolul anexat:

Glasul acuzaților.

Nu vrem ca justiția să fie influențat de nimeni — căci noi aceștia, care din fericire apărem acum pentru prima oară înaintea băncii acuzaților — nu cerșim o ochitare ilegală. Cerem însă, ca aparentele infracțiuni ce ni se impută nouă — fiind de natură politică de înalt interes național — să fie judecate cu multe chibzuiri și prevedere, ținându-se seamă de toate împrejurările și evenimentele de cari am fost presați în interesul obștesc al bietului popor român maramureșan ajuns în complectă sclăvie jidovească.

După cum strămoșii noștri au luptat cu jertfă de sânge și nu s'au lăsat călcați și seduși de dușmani, aceeaș datorie sacră o avem și noi urmașii lor.

Deci vrem o înțelegere a marilor noastre năzuinți, a dorurilor care ne frământă zi și noapte, a mizeriei ce ne apasă și ne îndeamnă la luptă, având în față deviza: „voim și vom putea, căci adevărul e cu noi“. Justiția să-și facă datoria după regulele ei — ca justiție românească. Știm că sufletul românesc, are și el regulele lui de etică; are totdeauna dreptul și mai ales obligația de a se face auzit în anumite ceasuri, obligație morală superioară dela care dacă ar dezerta, s'ar dezonora.

C. G. A. DĂNILĂ.

Biroul central de Informațiuni L. A. N. C. București către organizațiile L. A. N. C.

Avem onoarea a Vă încunoștința, că în urma propunerii Marelui Consiliu al L. A. N. C. din 3 Aug. 1930 — Iași, Dl. Prezident Suprem a hotărât organizarea unui:

„Birou Central de Informațiuni al L. A. N. C.“ la București, sub direcția subsemnatului și cu sediul provizoriu la mine: 9 bis. Bulev. Lascăr Catargiu. București (3).

In consecință, cu onoare Vă rugăm să binevoiți a ne trimite regulat și la timp, informațiuni asupra mișcării cuziste din județul Dv., precum și date asupra organizațiilor locale de sub conducerea Dv.

Diferitele comunicate, deciziuni, dispoziții, informații, emanate dela dl. Prezident Suprem, vă vor fi comunicate, la timp, prin acest birou.

Următor deciziunii d-lui Prezident Suprem, vă înaintăm din partea d-sale, ziarul oficios „Apărarea Națională“. *No. 16, din 17 Aug. 1930, spre a lua cunoștință de Comunicatul și desbaterile Marelui Consiliu din 3—4 Aug. 1930.*

Director:
Dr. V. TRIFU
— București. —

L. A. N. C. în Dolj.

Am primit la redacție manifestul plin de însuflețire și incontestabile adevăruri, redactat de D-nul Gică Garoafă, *„delegatul L. A. N. C. în plasa Plenița județul Dolj“, în care manifest autorul chiamă la luptă pe toți bunii Români, în organizația noastră.*

Ii dorim succes deplin, și-l felicităm pentru inimoasa inițiativă pornită într'o situație foarte prielnică propagandei naționaliste și creștine, îndreptată contra Jidanilor și partidelor politice toate jidovite.

Ce înseamnă a fi Român [1]).

Inseamnă să mărturiseşti, prin chiar această numire, origina ta nobilă şi mândria de a fi păstrat un astfel de nume. Inseamnă să vorbeşti această limbă românească, limbă care nu este numai urmaşa directă a unei limbi vestite de mare cultură, ci şi o limbă biruitoare, căci într'o luptă de secole cu dialectele slave şi cu alte limbi le-a învins pe teritoriul său şi le-a făcut roabele sale. Inseamnă să locueşti Ţara Românească, ţară pe care o forţare neîntreruptă de opt sute de ani a isbutit să o rotunjească puţin câte puţin până a adus-o în forma de astăzi — cu munţii cari sunt ai noştri, fiindcă noi le-am dat turmele de oi şi doinele — cu dealurile cari sunt ale noastre, fiindcă noi le-am împodobit cu grădini şi vii şi mânăstiri frumoase, — cu câmpiile, cari sunt ale noastre, fiindcă noi le-am lucrat şi desţelinit an de an, cucerindu-le prin munca noastră şi prin numărul nostru, — cu Dunărea care e a noastră, fiindcă noi i-am pus salbe de sate pe amândouă malurile şi noi i-am cercetat apele şi ostroavele, cu ţărmul Mării care e al nostru, fiindcă noi l-am deşteptat la viaţa pe care nu a mai trăit-o din antichitate. A fi român înseamnă a fi suferit sute de ani şi a te fi bucurat câte-va clipe, a fi plâns, atât încât şi cântecele să pară că plâng, — a fi văzut neîncetat distruse începuturile de cultură mai înaltă şi totuşi a le fi început din nou, — a fi fost jefuit fără milă şi de toţi sălbatecii şi cu toate acestea, în vremuri de linişte a fi dăruit prisos de hrană materială şi sufletească vecinilor şi chiar popoarele mai depărtate, — a fi fost întotdeauna izbit în clipele sfinte ale încercărilor de unire naţională şi cu toate acestea a fi ocrotit totdeauna începuturile de acest fel al popoarelor din jur, — a fi fost darnic în sărăcie şi mărinimos în izbândă. A fi Român înseamnă a fi păstrat tenacitatea neamului nostru, aceea vitalitate misterioasă şi nesecată, care s'a putut îndoi, dar niciodată nu s'a frânt: curpen mlădios şi tare, acoperind în veşmântul său cu flori modeste şi parfumate pădurea întreagă. Şi mai ales a fi Român înseamnă a avea credinţa că toate aceste însuşiri bune ale neamului nostru, pe cari le putem arăta cu cinste oricui, nu au avut încă răgazul să se arate în deplinătatea lor, dar că în numele lor avem dreptul să cerem libertatea de a le duce la desăvârşire, nu numai pentru gloria noastră, ci şi pentru binele lumii întregi.

G. VÂLSAN,
Profesor Universitar, Cluj.

[1]) Din ziarul „Salvarea", 1 Sept. 1930, ce apare la Târgu-Jiu.

Noul Comitet de conducere al Lojii „Marele Orient al României" [1])

Au fost aleşi de către Consiliul Ordinului în şedinţa din 6 Aprilie 1930 şi instalaţi în şedinţa festivă din 10 Aprilie a. c. noui *Ofiţeri(?)*:

Preşed. de Onoare al Cons. .:. Ord. .:. *General Gh. Solacolu.*

Preşed.-activ al Cons. .:. Ord. .:. *Em. I. Papiniu.*

Vice-preşed. al Cons. .:. Ord. .:. *Stancu Brădişteanu.*

Mare Secretar permanent, *Leo Salzman.*

Mari Secretari adjuncţi, *Dumitru Vasilescu, Ion Colman.*

Mare Orator, *Leontin Iliescu.*

Mare Orator Adj., *Alfred Paucker.*

Prim Mare Veghetor, *S. Feldman.*

Al doilea Mare Veghetor, *Alexandru Filitti.*

Al doilea Mare Veghetor Adj., *I. Vasiliu.*

Mare Tezaurar, *H. Humulescu.*

Mare Tezaurar Adj., *E. Laue.*

Mare Conservator al Sigiliului, *V. Bilciurescu.*

Mare Conservator al Sigiliului Adj., *Petre P. Daia.*

Şef al Secretariatului, *Sacha V. Lupescu.*

In Nr. 2 al Buletinului anti-judeo-masonic, am reprodus o fotografie a unei file de prezenţă a Lojii „Infrăţirea" aparţinând ateului, anti-creştinului şi revoluţionarului „Marele Orient al României", în care remarcam iscălitura d-lui *Stancu Brădişteanu*, doctor în teologie şi Director al Cultului Ortodox în Ministerul Cultelor, încadrată de 25 „fraţi" jidani.

Acum, îl găsim pe acest domn francmason în Buletinul Marelui Orient al României — care îl datorăm unui francmason român care a început să se desmeticească — trecut ca Vice-Preşedinte al Consiliului Ordinului francmasonic al M. O. a R.

Nu insistăm prea mult asupra acestui domn care *e fără onoare, deoarece a minţit cu NERUŞINARE,* — de altfel ca un bun mason —: „vorbeşti, deci minţi", — că n'a făcut nici odată parte din comitetul Cenuşarilor. Masca i-a rupt-o excelenta gazetă de apărarea adevărului creştin „Glasul Monahului", de sub inimoasa conducere a Păr. Lungu, dându-i mutra alături de ceilalţi masoni şi masonizanţi, propagandişti ai cremaţiei.

Dar să facem un mic bilanţ al activităţii nefaste dela Ministerul Cultelor, al acestui domn, doctor în teologie şi renegat creştin.

A fost animatorul principal al recunoaşterii Baptismului de cult în România; ca „Cenuşar", a provocat turburarea sufletească a creştinilor ortodoxi, în calitate de director al Cultelor şi francmason, a dat aviz favorabil pentru recunoaşterea ca persoană juridică a Lojii „Marelui Orient al României", din care face parte; a dat autorizaţie de clădirea unui templu adventist în faţa Catedralei Ortodoxe din oraşul Piatra-Neamţ, fapt ce a produs indignarea generală a credincioşilor români şi discuţie în Parlament. Dl. Prof. Petrovici, deputat şi fostul Ministru al Instrucţiunii Publice, a adresat o întrebare D-lui Prof. Costăchescu, actual Ministru, dece a dat permisiunea de a se ridica un templu adventist vis-à-vis de o Biserică creştină ortodoxă, aducând prin aceasta o ofensă jignitoare cultului dominant ortodox, la care întrebare, dl. ministru Costăchescu, a răspuns că, nu numai că n'a dat D-sa autorizaţia, dar nu ştie nimic. (Intreacăt fie zis, — va să zică francmasonul Brădişteanu taie şi spânzură la Direcţia Cultelor....).

Intrebându-l pe D-l Prof. Petrovici, D-l Pamfil Şeicaru, că cine a dat autorizaţia cu pricina, D-sa a răspuns că d-l Brădişteanu.

D-l Şeicaru a replicat *„că nu se putea să o dea altcineva, decât D-l Brădişteanu, fiindcă e francmason".*

Supunem toate acestea Sf. Sinod şi Asociaţiei „Clerul" a Preoţilor din întreaga ţară, cu rugămintea

[1]) Din *Buletinul anti-judeo-masonic* No. 9 din Septemvrie 1930.

expresă de a găsi mijloacele legale ca să îngrădească acțiunea stricăcioasă a francmasonului domn Brădișteanu, care duce o „persecuție savantă" contra Bisericei ortodoxe, prin promovarea sectelor anticreștine și iudaizante.

B. A. I. M.

Tineretul hitlerist.

Alegerea celor 107 deputați antisemiți în Germania, constituie o izbândă a tineretului, care a reacționat cu energie împotriva marxismului anarhic și împotriva politicianismului steril.

Conducătorii partidului național-socialist german și-au dat seama că lozinca *„Deutschland erwache"* nu se poate duce la îndeplinire decât utilizând energia cea mai desăvârșită a națiunei, tineretul, entuziast și plin de avânt — și de aceia au căutat să sustragă acest tineret influenței nefaste a politicianilor, organizându-l într'o asociațiune patriotică, *„Hitlerjugend"*.

„Hitlerjugend"-ul (Tineretul hitlerist) cuprinde organizațiuni tinerești, începând cu studențimea universitară și sfârșind cu ucenicii industriei și cu comișii din magazine și are un organ central de publicitate *„Sturmjugend"* — pentru Germania, iar pentru Austria *„Sturmfahne"*.

Astfel cum este organizat, Tineretul hitlerist, constituie un formidabil centru de instrucție al tinerilor recruți ai partidului național-socialist, cari la vârsta de 18 ani, întocmai ca și *avantgardiștii* partidului fascist italian, sunt primiți în partid și repartizați diverselor „secțiuni de asalt".

Elevii școalelor secundare sunt grupați în secțiuni de educație *„Berufschulzellen"*, în timp ce fetele alcătuiesc *„Bund Deutscher Mädels in der Hitler Jugend"*, asociație care desfășoară o activitate demnă de toată lauda și care organizează bazaruri de desfacere a obiectelor lucrate de către membre, obiecte care se vând în folosul propagandei național-socialiste.

Cât privește organizațiunile de muncitori și funcționari comerciali *(Betriebszellen)*, ele nu dau membrilor numai educațiunea naționalistă, ci și pe cea profesională.

In fine, studențimea universitară ocupă locul de frunte, având și un organ de publicitate săptămânal *„Die Bewegung"*. Se știe că studențimea germană nu este organizată în societăți pe facultăți și nici în centre studențești, ci pe corporațiuni, unele din aceste corporațiuni având numai o însemnătate tradițională, altele având un caracter regionalist (ex. Franconia, Allemania, Suabia etc.) și în fine altele urmărind scopuri politice cum este *„Jungdo"* — asociația studenților democrați și *„Nationalsozialistischer Deutscher Studentenbund"* — asociația studenților antisemiți.

Această ultimă asociațiune a reușit să aibă majoritatea absolută la universitățile din *Erlangen* și *Greifswald*, iar în ce privește celelalte centre universitare: național-socialiștii au peste 25% din studențime la *Berlin, Braunschweig, Breslau, Giessen, Jena, Leipzig* și *Würtzburg*.

Douăzeci de mii de studenți germani urmează astăzi pe Hitler, iar conducătorii acestor studenți sunt atât de intransigenți și impun atât de mult autorităților universitare, încât și cei mai aprigi dușmani ai naționalismului au fost dezarmați.

Fie această acțiune a tinerimei germane, exemplu pentru toată tinerimea naționalistă din lume și în special pentru cea românească, care va trebui mâine să desrobească țara nu numai de Jidanul parazit, ci și de bizantinismul politic țintuind la stâlpul infamiei pe toți nemernicii, cari, în numele unor principii de umanitate și de democrație, au făcut din România gloriosilor voevozi, adăpost pentru toate scursorile ghetourilor galițiene.

Ion V. Emilian.
— București —

Rezumat din activitatea »Astrei« basarabene [1]).

1. Editează de cinci ani, fără întrerupere, gazeta săptămânală *„Cuvânt Moldovenesc"* pentru popor, prin care se face educație cetățenească, morală, culturală, socială, etc.

2. Editează biblioteca secțiilor literare și artistice.

3. Editează biblioteca populară de propagandă românească și instructivă pe toate țărmurile vieții rurale.

4. Strânge și editează folclorul moldovenesc din Basarabia.

5. Intreține un cor de 30 persoane, cari ia parte la toate manifestațiile de propagandă organizate de către *„Astra"*, sau sb auspiciile ei atât la orașe cât și la sate.

6. Intreține clubul sportiv românesc *„Astra"*, care se afirmă viguros.

7. Intreține o echipă de dansuri naționale pentru introducerea la sate a uitatului dans național.

8. Intreține o echipă de teatru popular sătesc, care ia parte la toate manifestațiile culturale la sate.

9. Intreține o echipă de propagandă culturală și educativă prin cinematograf ambulant, cu două aparate.

10. Intreține și aprovizionează cu cărți a) biblioteca centrală a *„Astrei"* basarabene, frequentată mult de publicul cetitor intelectual (funcționare, elevi, studenți), b) bibliotecile populare la sate.

11. Face propagandă pentru vânzarea cărții românești la sate cu rezultate îmbucurătoare și de mare nădejde pentru viitor.

[1]) Sub conducerea Dlui *„Ioan Pelivan*, luptător pentru desrobirea Basarabiei până la 1918; de atunci entuziast sprijinitor al mișcărilor culturale, cari desăvârșesc unirea sufletească. Datorită acestui entuziasm al D-sale pentru cultura românească, *„Astra"* basarabeană își cimentează zilnic pe plaiurile îndepărtate ale pământului românesc rostul și existența ei".

Știri din Germania.

După ce partidul Hitler, *național-socialist*, au cucerit 107 mandate în Reichstag, cer acum disolvarea parlamentului prusian, și deci deschiderea campanii electorale, din care speră să câștige 100 de locuri și în Landtag-ul prusian.

Prusia, prin compoziția Parlamentului, este astăzi o țară condusă de un minister socialist, adică împănat de Jidani, având în frunte pe primul ministru *Braun*, care înseamnă negațiunea spiritului naționalist, ce însuflețește Germania dela 14 Sept. 1930.

Prusia constituie o piedecă în pornirea generală de a curăți Germania de puterea socialistă, adică a Jidanilor și jidoviților. De aceia Hitler cu ai săi, cere în virtutea legilor în vigoare, disolvarea Parlamentului prusian și noi alegeri, spre a impune în noul Minister cel puțin un ministru de interne național-socialist și prefectul poliției din Berlin.

(Vezi ziarul *„Angriff"* din 9 Oct. 1930.